

V Bruseli 13. júna 2023
(OR. en)

10464/23

Medziinštitucionálny spis:
2022/0131(COD)

JAI 826
MIGR 202
ASIM 63
SOC 431
EMPL 299
EDUC 247
IA 146
CODEC 1084

VÝSLEDOK ROKOVANIA

Od:	Generálny sekretariát Rady
Dátum:	8. júna 2023
Komu:	Delegácie
Č. predch. dok.:	9474/23
Č. dok. Kom.:	8580/22 + ADD 1 - ADD 4
Predmet:	Návrh SMERNICE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY o jednotnom postupe vybavovania žiadostí o jednotné povolenie na pobyt a zamestnanie na území členského štátu pre štátnych príslušníkov tretích krajín a o spoločnom súbore práv pracovníkov z tretích krajín s oprávneným pobytom v členskom štáte (prepracované znenie) – všeobecné smerovanie

Delegáciám v prílohe zasielame znenie všeobecného smerovania k uvedenej smernici, na ktorom sa Rada dohodla 8. júna 2023.

Zmeny oproti návrhu Komisie sú vyznačené takto:

- nové znenie je vyznačené **tučným písmom**;
- vypustené znenie je označené symbolom [...].

2022/0131(COD)

Návrh

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY

o jednotnom postupe vybavovania žiadostí o jednotné povolenie na pobyt a zamestnanie na území členského štátu pre štátnych príslušníkov tretích krajín a o spoločnom súbore práv pracovníkov z tretích krajín s oprávneným pobytom v členskom štáte (prepracované znenie)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 79 ods. 2 písm. a) a b),

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru¹,

so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov²,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom³,

¹ Ú. v. EÚ C 27, 3.2.2009, s. 114.

² Ú. v. EÚ C 257, 9.10.2008, s. 20.

³ Pozícia Európskeho parlamentu z 24. marca 2011 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a pozícia Rady v prvom čítaní z 24. novembra 2011 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku). Pozícia Európskeho parlamentu z 13. decembra 2011 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku).

keďže:

- (1) V smernici Európskeho parlamentu a Rady 2011/98/EÚ je potrebné vykonať viacero zmien⁴. Z dôvodu jasnosti by sa mala uvedená smernica prepracovať.
- (2) Ustanovenie jednotného postupu vybavovania žiadostí vedúceho k jednotnému povoleniu, zahŕňajúcemu povolenie na pobyt aj povolenie na zamestnanie v rámci jedného administratívneho aktu, prispeje k zjednodušeniu a harmonizácii pravidiel, ktoré v súčasnosti platia v členských štátoch.
- (3) S cieľom umožniť prvotný vstup na svoje územie by členské štáty mali byť schopné vydať jednotné povolenie alebo, ak vydávajú takéto povolenia výlučne po vstupe na svoje územie, vízum. Členské štáty by mali vydávať takéto jednotné povolenia alebo víza v primeranej lehote.
- (4) Mal by sa ustanoviť súbor pravidiel upravujúcich postup posudzovania žiadostí o jednotné povolenie. Uvedený postup by mal byť efektívny a zvládnutelný, zohľadňovať bežné pracovné zaťaženie administratívy členských štátov a zároveň by mal byť transparentný a spravodlivý, aby sa dotknutým osobám ponúkla primeraná právna istota.
- (5) Ustanoveniami tejto smernice by nemala byť dotknutá právomoc členských štátov regulovať prijímanie osôb na svoje územie vrátane počtu štátnych príslušníkov tretích krajín prijímaných na účely vykonávania práce.

⁴ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/98/EÚ z 13. decembra 2011 o jednotnom postupe vybavovania žiadostí o jednotné povolenie na pobyt a zamestnanie na území členského štátu pre štátnych príslušníkov tretích krajín a o spoločnom súbore práv pracovníkov z tretích krajín s oprávneným pobytom v členskom štáte (Ú. v. EÚ L 343, 23.12.2011, s. 1).

- (6) Táto smernica by sa mala vzťahovať na pracovnoprávne vzťahy medzi [...] štátnymi príslušníkmi tretích krajín a zamestnávateľmi. Ak vnútroštátne právo členského štátu umožňuje prijímanie štátnych príslušníkov tretích krajín prostredníctvom agentúr dočasného zamestnávania, ktoré sú zriadené na jeho území a ktoré majú s pracovníkom pracovnoprávny vzťah, takáto [...] štátni príslušníci tretích krajín by nemali byť vylúčení z rozsahu pôsobnosti tejto smernice a všetky ustanovenia tejto smernice týkajúce sa zamestnávateľov by sa rovnako mali uplatňovať aj na takéto agentúry.
- (7) Táto smernica by sa nemala vzťahovať na vyslaných štátnych príslušníkov tretích krajín [...]. To by však nemalo brániť tomu, aby sa so štátnymi príslušníkmi tretích krajín s oprávneným pobytom legálne pracujúcimi v členskom štáte, ktorí sú vyslaní do iného členského štátu, naďalej zaobchádzalo rovnako ako so štátnymi príslušníkmi členského štátu pôvodu počas trvania vyslania, pokiaľ ide o tie podmienky zamestnania, ktorých sa netýka uplatňovanie smernice Európskeho parlamentu a Rady 96/71/ES⁵.

[...]

- (9) Na štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí získali postavenie osoby s dlhodobým pobytom v súlade so smernicou Rady 2003/109/ES⁶, by sa táto smernica vzťahovala na ich celkovo výhodnejšie právne postavenie a špecifický typ ich povolenia na pobyt „osoba s dlhodobým pobytom – EÚ“ nemala vzťahovať.

⁵ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 96/71/ES zo 16. decembra 1996 o vysielaní pracovníkov v rámci poskytovania služieb (Ú. v. ES L 18, 21.1.1997, s. 1).

⁶ Smernica Rady 2003/109/ES z 25. novembra 2003 o právnom postavení štátnych príslušníkov tretích krajín, ktoré sú osobami s dlhodobým pobytom (Ú. v. EÚ L 16, 23.1.2004, s. 44).

- (10) Táto smernica by sa nemala vzťahovať na štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí boli prijatí na územie členského štátu na sezónne práce a ktorí požiadali o prijatie alebo boli prijatí na územie členského štátu v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2014/36/EÚ⁷, vzhľadom na to, že patria do rozsahu smernice 2014/36/EÚ, v ktorej sa stanovuje osobitný režim.
- (11) Povinnosťou členských štátov určiť, či žiadosť podáva štátny príslušník tretej krajiny alebo jeho zamestnávateľ, by nemala byť dotknutá prípadná úprava vyžadujúca účasť oboch v konaní. Členské štáty by mali [...] **zvážiť žiadosti o jednotné povolenie a preskúmať ich buď vtedy, keď dotknutý štátny príslušník tretej krajiny má pobyt mimo územia členského štátu, do ktorého chce byť prijatý, alebo keď už má pobyt na území tohto členského štátu ako držiteľ platného povolenia na pobyt, ktoré vydal tento členský štát. Členské štáty by tiež mali mať možnosť prijímať žiadosti od iných štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa oprávnené zdržiavajú na ich území.**
- (12) Ustanovenia tejto smernice o jednotnom postupe vybavovania žiadostí a jednotnom povolení by sa nemali týkať jednotných alebo dlhodobých víz. [...] **Za predpokladu, že sú splnené požiadavky vymedzené v práve Únie alebo vo vnútroštátnom práve, a ak členský štát vydáva jednotné povolenia len na svojom území, dotknutý členský štát by mal udeliť štátnemu príslušníkovi tretej krajiny požadované vízum na účely získania jednotného povolenia.**

⁷ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/36/EÚ z 26. februára 2014 o podmienkach vstupu a pobytu štátnych príslušníkov tretích krajín na účel zamestnania ako sezónni pracovníci (Ú. v. EÚ L 94, 28.3.2014, s. 375).

- (13) Lehota na prijatie rozhodnutia o žiadosti by mala zahŕňať [...] čas potrebný na vykonanie kontrol situácie na trhu práce, **ak sa takáto kontrola vykonáva v súvislosti s individuálnou žiadosťou o jednotné povolenie. Všeobecná kontrola situácie na trhu práce, ktorá nie je spojená s individuálnou žiadosťou o jednotné povolenie, preto nie je zahrnutá do lehoty na prijatie rozhodnutia. Členské štáty by sa mali usilovať o včasné vydanie víza požadovaného na získanie jednotného povolenia.**
- (14) Členské štáty by sa preto mali **usilovať, aby žiadatelia museli relevantnú dokumentáciu prekladať len raz, a** mali by vykonať len jednu podstatnú kontrolu dokumentácie[...], ktorú žiadateľ predložil na účely vydania jednotného povolenia **a, v relevantných prípadoch,** aj udelenia požadovaného víza na **účely získania povolenia**, s cieľom predísť zdvojovaniu práce a predlžovaniu postupov. [...]
- (15) Určením príslušného orgánu podľa tejto smernice by nemali byť dotknuté úlohy a povinnosti ostatných orgánov a prípadne sociálnych partnerov, pokiaľ ide o posúdenie žiadosti a vydanie rozhodnutia o nej.
- (16) Lehota na prijatie rozhodnutia o žiadosti by však nemala zahŕňať čas potrebný na uznanie odbornej kvalifikácie. Touto smernicou by nemali byť dotknuté vnútroštátne postupy v oblasti uznávania diplomov.

- (17) Formát jednotného povolenia by mal byť vypracovaný v súlade s nariadením Rady (ES) č. 1030/2002⁸, ktoré umožňuje členským štátom uviesť v ňom ďalšie informácie, najmä o tom, či je daná osoba oprávnená pracovať. Okrem iného aj z dôvodov lepšej kontroly migrácie by členský štát mal nielen v jednotnom povolení, ale aj v iných vydaných povoleniach na pobyt uvádzať informácie týkajúce sa oprávnenia pracovať bez ohľadu na typ povolenia alebo povolenia na pobyt, na základe ktorých bol štátny príslušník tretej krajiny prijatý na územie a umožnil sa mu prístup na trh práce v tomto členskom štáte.
- (18) Ustanovenia tejto smernice o povoleniach na pobyt na iné ako pracovné účely by sa mali vzťahovať iba na formát takýchto povolení a nemali by mať vplyv na pravidlá Únie pre postupy prijímania a postupy vydávania takýchto povolení alebo na takéto vnútroštátne pravidlá.
- (19) Ustanovenia tejto smernice o jednotnom povolení a povolení na pobyt vydanom na iné ako pracovné účely by nemali brániť členským štátom v tom, aby vydali ďalší papierový doklad na uvádzanie podrobnejších informácií o pracovnoprávnom vzťahu, pre ktoré nie je v povolení na pobyt pre jeho formát dostatok miesta. Takýto doklad môže slúžiť na zabránenie vykorisťovaniu štátnych príslušníkov tretích krajín a boj proti nelegálnemu zamestnávaniu, no mal by byť pre členské štáty nepovinný a nemal by slúžiť ako náhrada za povolenie na zamestnanie, čo by ohrozovalo koncepciu jednotného povolenia. Technické možnosti, ktoré ponúka článok 4 nariadenia (ES) č. 1030/2002 a bod 20 písm. a) prílohy k nemu, sa môžu využiť aj na uchovávanie takýchto informácií v elektronickom formáte.

⁸ Nariadenie Rady (ES) č. 1030/2002 z 13. júna 2002, ktorým sa stanovuje jednotný formát povolení na pobyt pre štátnych príslušníkov tretích krajín (Ú. v. ES L 157, 15.6.2002, s. 1).

- (20) Podmienky a kritériá, na základe ktorých možno žiadosť o vydanie, zmenu alebo obnovenie jednotného povolenia o zamietnuť, alebo na základe ktorých možno jednotné povolenie odňať, by mali byť objektívne a mali by byť stanovené vo vnútroštátnom práve vrátane povinnosti dodržiavať zásadu preferencie Únie vyjadrenú najmä v príslušných ustanoveniach aktov o prístúpení z roku 2003 a z roku 2005. Rozhodnutia o zamietnutí vydania povolenia alebo o jeho odňatí by mali byť riadne zdôvodnené.
- (21) V súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/399⁹ a s článkom 21 Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 uzatvorená medzi vládami štátov hospodárskej únie Beneluxu, Nemeckej Spolkovej republiky a Francúzskej republiky o postupnom zrušení kontrol na ich spoločných hraniciach¹⁰ (Schengenský dohovor), by sa štátnym príslušníkom tretích krajín, ktorí sú držiteľmi platného cestovného dokladu a jednotného povolenia vydaného členským štátom plne uplatňujúcim schengenské *acquis*, malo umožniť vstúpiť a voľne sa pohybovať na území členských štátov plne uplatňujúcich schengenské *acquis* na obdobie nepresahujúce tri mesiace počas akéhokoľvek šesťmesačného obdobia.

⁹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/399 z 9. marca 2016, ktorým sa ustanovuje kódex Únie o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice (Kódex schengenských hraníc) (Ú. v. EÚ L 77, 23.3.2016, s. 1).

¹⁰ Ú. v. ES L 239, 22.9.2000, s. 19.

- (22) V prípade absencie horizontálnych právnych predpisov Únie sa práva štátnych príslušníkov tretích krajín líšia v závislosti od členského štátu, v ktorom pracujú, a od ich štátnej príslušnosti. S cieľom naďalej rozvíjať koherentnú prísťahovaleckú politiku, znižovať rozdiely v právach občanov Únie a štátnych príslušníkov tretích krajín legálne pracujúcich v členskom štáte a doplniť existujúce *acquis* v oblasti prísťahovalectva by sa mal ustanoviť súbor práv, najmä na určenie oblastí, v ktorých sa zabezpečí rovnaké zaobchádzanie s vlastnými štátnymi príslušníkmi členského štátu a so štátnymi príslušníkmi tretích krajín, ktorí zatiaľ nemajú postavenie osoby s dlhodobým pobytom. Takéto ustanovenia by mali zaviesť rovnaké minimálne podmienky v rámci Únie, uznať, že títo štátni príslušníci tretích krajín podporujú svojou prácou a daňami hospodárstvo Únie, a obmedziť nekalú súťaž medzi vlastnými štátnymi príslušníkmi členského štátu a štátnymi príslušníkmi tretích krajín vyplývajúcu z prípadného zneužívania štátnych príslušníkov tretích krajín. Pojem „pracovník z tretej krajiny“ by sa mal v tejto smernici vymedziť – bez toho, aby bol dotknutý výklad pojmu pracovnoprávny pomer v iných ustanoveniach práva Únie – ako štátny príslušník tretej krajiny, ktorý bol prijatý na územie členského štátu, má v ňom oprávnený pobyt a môže v ňom pracovať v rámci plateného **pracovnoprávneho** vzťahu v súlade s vnútroštátnym právom alebo praxou.

- (23) Všetci štátni príslušníci tretích krajín s oprávneným pobytom a legálne pracujúci v členských štátoch by mali požívať aspoň spoločný súbor práv založený na rovnakom zaobchádzaní ako so štátnymi príslušníkmi daného hostiteľského členského štátu, a to bez ohľadu na to, na aký účel alebo na akom základe boli pôvodne prijatí. Právo na rovnaké zaobchádzanie v oblastiach, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, by sa malo priznať nielen tým štátnym príslušníkom tretích krajín, ktorí boli prijatí do členského štátu na účely vykonávania zamestnania, ale aj tým, ktorí boli prijatí na iné účely a ktorým sa umožnil prístup na trh práce v tomto členskom štáte v súlade s inými ustanoveniami práva Únie alebo vnútroštátneho práva, vrátane rodinných príslušníkov pracovníka z tretej krajiny, ktorí boli prijatí na územie členského štátu v súlade so smernicou Rady 2003/86/ES¹¹, a štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí boli prijatí na územie členského štátu v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/801¹².
- (24) Právo na rovnaké zaobchádzanie vo vymedzených oblastiach by malo byť pevne spojené s oprávneným pobytom štátneho príslušníka tretej krajiny a s umožnením jeho prístupu na trh práce v členskom štáte, ktoré sú zapísané v jeho jednotnom povolení zahŕňajúcom povolenie na pobyt a na zamestnanie a v povoleniach na pobyt vydaných na iné účely a obsahujúcich informácie o oprávnení pracovať.

¹¹ Smernica Rady 2003/86/ES z 22. septembra 2003 o práve na zlúčenie rodiny (Ú. v. EÚ L 251, 3.10.2003, s. 12).

¹² Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/801 z 11. mája 2016 o podmienkach vstupu a pobytu štátnych príslušníkov tretích krajín na účely výskumu, štúdia, odborného vzdelávania, dobrovoľníckej služby, výmenných programov žiakov alebo vzdelávacích projektov a činnosti aupair (Ú. v. EÚ L 132, 21.5.2016, s. 21).

- (25) Pracovné podmienky uvedené v tejto smernici by mali zahŕňať prinajmenšom mzdu a ukončenie pracovného pomeru, bezpečnosť a ochranu zdravia pri práci, pracovný čas a dovolenku, zohľadňujúc platné kolektívne zmluvy.
- (26) Členský štát by mal uznávať odborné kvalifikácie, ktoré štátny príslušník tretej krajiny nadobudol v inom členskom štáte, rovnako ako občanom Únie a mal by zohľadniť kvalifikácie nadobudnuté v tretej krajine v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2005/36/ES¹³. Právom na rovnaké zaobchádzanie priznaným pracovníkom z tretích krajín, pokiaľ ide o uznávanie diplomov, osvedčení a iných odborných kvalifikácií v súlade s príslušnými vnútroštátnymi postupmi, by nemala byť dotknutá právomoc členských štátov umožniť týmto pracovníkom z tretích krajín vstup na svoj trh práce.
- (27) Pracovníci z tretích krajín by mali mať nárok na rovnaké zaobchádzanie v oblasti sociálneho zabezpečenia. Odvetvia sociálneho zabezpečenia sú vymedzené v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004¹⁴. Ustanovenia tejto smernice týkajúce sa rovnakého zaobchádzania, pokiaľ ide o sociálne zabezpečenie, by sa mali vzťahovať aj na pracovníkov, ktorí boli prijatí do členského štátu a prichádzajú priamo z tretej krajiny. Touto smernicou by sa však nemali pracovníkom z tretích krajín priznávať práva nad úroveň tých, ktoré sú už ustanovené v existujúcich právnych predpisoch Únie v oblasti sociálneho zabezpečenia pre štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa nachádzajú v cezhraničnej situácii.

¹³ Smernica Rady 2005/36/ES o uznávaní odborných kvalifikácií (Ú. v. EÚ L 255, 30.9.2005, s. 22).

¹⁴ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (Ú. v. EÚ L 166, 30.4.2004, s. 1).

- (27a) **Bez ohľadu na uvedené skutočnosti, ako rozhodol Súdny dvor vo svojom rozsudku vo veci C-302/19¹⁵, členský štát nemôže odmietnuť alebo obmedziť nárok na dávku sociálneho zabezpečenia držiteľovi jednotného povolenia z dôvodu, že rodinní príslušníci alebo niektorí z nich nemajú bydlisko na jeho území, ale v tretej krajine, pokiaľ takýto nárok priznáva svojim štátnym príslušníkom bez ohľadu na miesto bydliska ich rodinných príslušníkov.**
- (28) Členské štáty by mali zabezpečiť rovnaké zaobchádzanie aspoň tým štátnym príslušníkom tretích krajín, ktorí sú zamestnaní alebo ktorí sú po minimálnej dobe zamestnania evidovaní ako nezamestnaní. Žiadnymi obmedzeniami v rovnakom zaobchádzaní v oblasti sociálneho zabezpečenia podľa tejto smernice by nemali byť dotknuté práva priznané na základe nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1231/2010¹⁶.
- (29) Právo Únie neobmedzuje právomoc členských štátov ustanovovať svoje systémy sociálneho zabezpečenia. Podmienky udeľovania dávok sociálneho zabezpečenia, ako aj výšku týchto dávok a trvanie ich poskytovania stanovujú jednotlivé členské štáty. Pri uplatňovaní tejto právomoci by však členské štáty mali dodržiavať právo Únie.
- (30) Rovnaké zaobchádzanie s pracovníkmi z tretích krajín by sa nemalo vzťahovať na opatrenia v oblasti odbornej prípravy, ktoré sú financované v rámci systémov sociálnej pomoci.

¹⁵ **Bod 39.**

¹⁶ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1231/2010 z 24. novembra 2010, ktorým sa rozširuje nariadenie (ES) č. 883/2004 a nariadenie (ES) č. 987/2009 na štátnych príslušníkov tretích krajín, na ktorých sa tieto nariadenia doteraz nevzťahovali výhradne z dôvodu ich štátnej príslušnosti (Ú. v. EÚ L 344, 29.12.2010, s. 1).

- (31) Členské štáty by s cieľom posilniť rovnaké zaobchádzanie s pracovníkmi z tretích krajín mali zaviesť účinné, primerané a odrádzajúce sankcie voči zamestnávateľom v prípade, že porušia vnútroštátne ustanovenia prijaté podľa tejto smernice, najmä pokiaľ ide o pracovné podmienky a slobodu združovania [...].
- (32) Členské štáty by s cieľom zabezpečiť riadne presadzovanie **vnútroštátnych ustanovení prijatých podľa** tejto smernice mali [...] **stanoviť** vhodné mechanizmy [...] monitorovania [...] a [...] v prípade potreby účinné a primerané inšpekcie [...] na ich príslušných územiach **v súlade s vnútroštátnym právom alebo administratívnou praxou.** [...] **Útvary zodpovedné za inšpekciu práce alebo iné príslušné orgány by mali mať v prípade potreby prístup na pracovisko.**
- (33) Členské štáty by takisto [...] **mali zabezpečiť zavedenie** účinných mechanizmov, pomocou ktorých sa pracovníci z tretích krajín môžu domáhať nápravy právnymi prostriedkami a podávať sťažnosti priamo alebo prostredníctvom tretích strán, ktoré majú v súlade s kritériami ustanovenými vnútroštátnym právom oprávnený záujem zabezpečiť dodržiavanie tejto smernice, ako sú odborové organizácie alebo iné združenia či príslušné orgány. Považuje sa to za potrebné pri riešení situácií, keď pracovníci z tretích krajín nie sú informovaní o existencii mechanizmov presadzovania alebo ich váhajú využiť vo vlastnom mene, napríklad zo strachu z možných dôsledkov.
- (33a) **V súvislosti s ochranou pracovníkov sa na vnútroštátnej úrovni už mali prijať a majú platiť podobné vnútroštátne opatrenia týkajúce sa monitorovania, posudzovania, inšpekcií, sankcií a zjednodušenia podávania sťažností.**

- (34) Jednotné povolenie by malo počas obdobia svojej platnosti oprávňovať štátneho príslušníka tretej krajiny na zmenu zamestnávateľa. Členské štáty by mali mať možnosť [...] **zaviest' určité podmienky pre zmenu zamestnávateľa vrátane oznámení alebo postupu žiadosti** [...] **a kontroly situácie na trhu práce [...]. Okrem toho by členské štáty mali mať** možnosť vyžadovať, aby zmena zamestnávateľa nemala za následok zmenu povolania, okrem iného vrátane zmeny profesijného sektora alebo podstatných charakteristík zamestnania. S cieľom zabrániť možnému zneužívaniu a chrániť oprávnené záujmy zamestnávateľov, ktorí investujú zdroje do náboru a odbornej prípravy pracovníkov z tretích krajín, by členské štáty tiež mali mať možnosť stanoviť minimálnu lehotu, počas ktorej musí držiteľ jednotného povolenia pracovať pre prvého zamestnávateľa pred tým, ako zamestnávateľa zmení. Vo výnimočných a riadne odôvodnených prípadoch, napríklad v prípade vykorisťovania držiteľa jednotného povolenia alebo ak si zamestnávateľ neplní svoje právne povinnosti vo vzťahu k držiteľovi jednotného povolenia, by členské štáty mali umožniť zmenu zamestnávateľa pred uplynutím takejto minimálnej lehoty. Ak je držiteľ jednotného povolenia nezamestnaný, toto povolenie by sa nemalo odňať skôr ako po [...] **dvoch** mesiacoch nezamestnanosti.
- (35) Táto smernica by sa mala uplatňovať bez toho, aby boli dotknuté priaznivejšie ustanovenia obsiahnuté v práve Únie a uplatniteľných medzinárodných nástrojoch.

- (36) Členské štáty by mali uviesť do účinnosti ustanovenia tejto smernice bez diskriminácie na základe pohlavia, rasy, farby pleti, etnického alebo sociálneho pôvodu, genetických vlastností, jazyka, náboženského vyznania alebo viery, politického alebo iného zmýšľania, príslušnosti k národnostnej menšine, majetku, pôvodu, zdravotného postihnutia, veku alebo sexuálnej orientácie, a to najmä v súlade so smernicou Rady 2000/43/ES¹⁷ a smernicou Rady 2000/78/ES¹⁸.
- (37) Keďže ciele tejto smernice, a to ustanovenie jednotného postupu vybavovania žiadostí o vydanie jednotného povolenia štátnym príslušníkom tretích krajín, aby mohli pracovať na území členského štátu, a spoločného súboru práv pracovníkov z tretích krajín s oprávneným pobytom v členskom štáte, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni samotných členských štátov, ale z dôvodov rozsahu a dôsledkov predmetných opatrení ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii (Zmluvy o EÚ). V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov.
- (38) Táto smernica rešpektuje základné práva a dodržiava zásady uznané v Charte základných práv Európskej únie v súlade s článkom 6 ods. 1 Zmluvy o EÚ.

¹⁷ Smernica Rady 2000/43/ES z 29. júna 2000, ktorou sa zavádza zásada rovnakého zaobchádzania s osobami bez ohľadu na rasový alebo etnický pôvod (Ú. v. ES L 180, 19.7.2000, s. 22).

¹⁸ Smernica Rady 2000/78/ES z 27. novembra 2000, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolani (Ú. v. ES L 303, 2.12.2000, s. 16).

- (39) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu (č. 21) o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii (ZEÚ) a Zmluve o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ), a bez toho, aby bol dotknutý článok [...] 4 uvedeného protokolu, sa Írsko nezúčastňuje na prijatí tejto smernice a [...] nie **je** ňou viazané ani nepodlieha jej uplatňovaniu.

[...]

- (40) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o fungovaní Európskej únie, sa Dánsko nezúčastňuje na prijatí tejto smernice, nie je ňou viazané ani nepodlieha jej uplatňovaniu.
- (41) Povinnosť transponovať túto smernicu do vnútroštátneho práva by sa mala obmedziť na tie ustanovenia, ktoré predstavujú podstatnú zmenu v porovnaní s predchádzajúcou smernicou. Povinnosť transponovať ustanovenia, ktoré sa nezmenili, vyplýva z predchádzajúcej smernice.
- (42) Touto smernicou by nemali byť dotknuté povinnosti členských štátov týkajúce sa lehôt na transpozíciu smerníc, ktoré sú uvedené v prílohe I, časti B do vnútroštátneho práva,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

KAPITOLA I

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1

Predmet úpravy

1. Táto smernica ustanovuje:
 - a) jednotný postup vybavovania žiadostí o vydanie jednotného povolenia pre štátnych príslušníkov tretích krajín, aby sa mohli na území členského štátu zdržiavať na účely vykonávania zamestnania, a tým sa zjednodušili postupy ich prijímania a uľahčila sa kontrola ich postavenia;
 - b) spoločný súbor práv pre pracovníkov z tretích krajín s oprávneným pobytom v členskom štáte bez ohľadu na účel, na ktorý boli pôvodne prijatí na územie tohto členského štátu, založený na zásade rovnakého zaobchádzania ako so štátnymi príslušníkmi daného členského štátu.
2. **Touto smernicou nie je dotknuté právo členských štátov určiť počty prijímaných osôb, ktoré sú štátnymi príslušníkmi tretích krajín, v súlade s článkom 79 ods. 5 ZFEÚ.**

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

- a) „štátny príslušník tretej krajiny“ je osoba, ktorá nie je občanom Únie v zmysle článku 20 ods. 1 ZFEÚ;

- b) „pracovník z tretej krajiny“ je štátny príslušník tretej krajiny, ktorý bol prijatý na územie členského štátu, má v ňom oprávnený pobyt a môže v ňom pracovať v rámci [...] **plateného** pracovnoprávneho vzťahu v súlade s vnútroštátnym právom alebo praxou;

[...]

- c) „jednotné povolenie“ je povolenie na pobyt vydané orgánmi členského štátu, ktoré štátnemu príslušníkovi tretej krajiny umožňuje oprávnené sa zdržiavať na jeho území na účely vykonávania práce;
- d) „jednotný postup vybavovania žiadostí“ je každý postup založený na jednotnej žiadosti o povolenie na pobyt a zamestnanie na území členského štátu, ktorú podal štátny príslušník tretej krajiny alebo jeho zamestnávateľ, pričom tento postup vedie k rozhodnutiu o takejto žiadosti o jednotné povolenie.

Článok 3

Rozsah pôsobnosti

1. Táto smernica sa uplatňuje na:

- a) štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí žiadajú o pobyt na území členského štátu na účely vykonávania zamestnania;
- b) štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí boli prijatí do členského štátu na iné ako pracovné účely v súlade s právom Únie alebo vnútroštátnym právom, sú oprávnení pracovať a majú povolenie na pobyt v súlade s nariadením (ES) č. 1030/2002, a

- c) štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí boli prijatí do členského štátu na účely vykonávania zamestnania v súlade s právom Únie alebo vnútroštátnym právom.

2. Táto smernica sa neuplatňuje na štátnych príslušníkov tretích krajín:

- a) ktorí sú rodinnými príslušníkmi občanov Únie, ktorí uplatnili alebo uplatňujú svoje právo na slobodu pohybu v rámci Únie, v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES¹⁹;
- b) ktorí spoločne so svojimi rodinnými príslušníkmi, a bez ohľadu na ich štátnu príslušnosť, majú na základe dohôd buď medzi Úniou a členskými štátmi, alebo medzi Úniou a tretími krajinami právo na voľný pohyb rovnocenné s takýmto právom občanov Únie;
- c) ktorí sú **vyslaní, a to počas celého obdobia vyslania [...]**;
- d) ktorí požiadali o prijatie alebo ktorí boli prijatí na územie členského štátu ako zamestnanci presunutí v rámci podniku v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2014/66/EÚ²⁰;

¹⁹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov (Ú. v. EÚ L 158, 30.4.2004, s. 77).

²⁰ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/66/EÚ z 15. mája 2014 o podmienkach vstupu a pobytu štátnych príslušníkov tretích krajín v rámci vnútropodnikového presunu (Ú. v. EÚ L 157, 27.5.2014, s. 1).

- e) ktorí požiadali o prijatie alebo ktorí boli prijatí na územie členského štátu ako sezónni pracovníci v súlade so smernicou 2014/36/EÚ alebo ako „au pair“ [...];
- f) ktorí sú oprávnení zdržiavať sa v členskom štáte na základe dočasnej ochrany **v súlade so smernicou 2001/55/ES** alebo ktorí požiadali o povolenie na pobyt v tomto štáte na tomto základe a očakávajú rozhodnutie o svojom postavení;
- g) ktorí sú osobami, ktorým sa poskytla medzinárodná ochrana podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/95/EÚ²¹ alebo ktorí požiadali o medzinárodnú ochranu podľa uvedenej smernice, ale o ich žiadosti sa zatiaľ s konečnou platnosťou nerozhodlo;
- h) ktorí sú osobami pod ochranou v súlade s vnútroštátnym právom, medzinárodnými záväzkami alebo praxou členského štátu alebo ktorí požiadali o ochranu v súlade s vnútroštátnym právom, medzinárodnými záväzkami alebo praxou členského štátu, ale o ich žiadosti sa s konečnou platnosťou nerozhodlo;**
- i) ktorí majú postavenie osoby s dlhodobým pobytom v súlade so smernicou 2003/109/ES;
- j) ktorých odsun bol pozastavený zo skutkových alebo právnych dôvodov;

²¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/95/EÚ z 13. decembra 2011 o normách pre oprávnenie štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátneho občianstva mať postavenie medzinárodnej ochrany, o jednotnom postavení utečencov alebo osôb oprávnených na doplnkovú ochranu a o obsahu poskytovanej ochrany (Ú. v. EÚ L 337, 20.12.2011, s. 9).

- k) ktorí požiadali o prijatie alebo ktorí boli prijatí na územie členského štátu ako samostatne zárobkovo činné osoby;
 - l) ktorí požiadali o prijatie alebo ktorí boli prijatí ako námorníci na účely zamestnania alebo práce akejkoľvek povahy na palube lode, ktorá je zaregistrovaná v členskom štáte alebo ktorá sa plaví pod jeho vlajkou.
3. Členské štáty môžu rozhodnúť o tom, že kapitola II sa nevzťahuje na štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorým sa buď povolilo pracovať na území členského štátu na obdobie najviac šiestich mesiacov, alebo ktorí boli prijatí do členského štátu na účely štúdia.
4. Kapitola II sa nevzťahuje na štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorým sa povolilo pracovať na základe víza.

KAPITOLA II

JEDNOTNÝ POSTUP VYBAVOVANIA ŽIADOSTÍ A JEDNOTNÉ POVOLENIE

Článok 4

Jednotný postup vybavovania žiadostí

1. Žiadosť o vydanie jednotného povolenia, o jeho zmenu alebo o jeho obnovenie sa predkladá v rámci jednotného postupu vybavovania žiadostí. Členské štáty určia, či má žiadosti o jednotné povolenie podávať štátny príslušník tretej krajiny alebo jeho zamestnávateľ. **Alternatívne môžu členské štáty povoliť, aby žiadosti podal ktorýkoľvek z nich. [...]**
2. **Žiadosť o jednotné povolenie sa posúdi a preskúma buď vtedy, keď dotknutý štátny príslušník tretej krajiny má pobyt mimo územia členského štátu, do ktorého chce byť prijatý, alebo keď už má pobyt na území tohto členského štátu ako držiteľ platného povolenia na pobyt. Členský štát môže v súlade so svojím vnútroštátnym právom prijať aj žiadosti o jednotné povolenie podané inými štátnymi príslušníkmi tretích krajín, ktorí sa oprávnené zdržiavajú na jeho území.**
3. Členské štáty posúdia žiadosť podanú podľa odseku 1 a prijímú rozhodnutie o vydaní, zmene alebo obnovení jednotného povolenia, ak žiadateľ spĺňa podmienky vymedzené v práve Únie alebo vo vnútroštátnom práve. Rozhodnutie o vydaní, zmene alebo obnovení jednotného povolenia predstavuje jediný administratívny akt, v ktorom sa spája povolenie na pobyt a povolenie na zamestnanie.

4. Za predpokladu, že sú splnené požiadavky vymedzené v práve Únie alebo vo vnútroštátnom práve a ak členský štát vydáva jednotné povolenia len na svojom území, dotknutý členský štát udelí štátnemu príslušníkovi tretej krajiny požadované vízum na **účely získania jednotného povolenia**.
5. Členské štáty v prípade splnenia ustanovených podmienok vydávajú jednotné povolenie štátnym príslušníkom tretích krajín, ktorí požiadali o prijatie, a štátnym príslušníkom tretích krajín, ktorí už boli prijatí a ktorí podávajú žiadosť o obnovenie alebo úpravu svojho povolenia na pobyt po nadobudnutí účinnosti vnútroštátnych vykonávacích predpisov.

Článok 5

Príslušný orgán

1. Členský štát vymenuje orgán príslušný na prijímanie žiadostí a vydávanie jednotných povolení.
2. Príslušný orgán prijme rozhodnutie o [...] žiadosti o **jednotné povolenie** čo najskôr a v každom prípade do štyroch mesiacov od dátumu [...] **podania kompletnej žiadosti**.

Lehota uvedená v prvom pododseku zahŕňa kontrolu situácie na trhu práce, **ak sa takáto kontrola vykonáva v súvislosti s individuálnou žiadosťou o jednotné povolenie [...]**.
Lehotu možno predĺžiť za výnimočných a **riadne odôvodnených okolností [...]**, a to v súvislosti so zložitou [...] žiadosťou **vrátane prípadnej kontroly situácie na trhu práce**.

Ak sa v lehote uvedenej v tomto odseku neprijme žiadne rozhodnutie, akékoľvek právne dôsledky sa určia vo vnútroštátnom práve.
3. Príslušný orgán oznámi svoje rozhodnutie žiadateľovi písomne v súlade s postupmi oznamovania ustanovenými v príslušnom vnútroštátnom práve.

4. Ak sú podporné údaje alebo dokumenty k žiadosti podľa kritérií špecifikovaných vo vnútroštátnom práve neúplné, príslušný orgán žiadateľovi písomne oznámi, aké dodatočné informácie alebo dokumenty od neho vyžaduje, a stanoví primeranú lehotu, v ktorej majú byť poskytnuté. Plynutie lehoty uvedenej v odseku 2 sa pozastavuje dovtedy, kým sa príslušnému orgánu alebo iným relevantným orgánom požadované dodatočné informácie nedoručia. Ak neboli dodatočné informácie alebo dokumenty poskytnuté v stanovenej lehote, príslušný orgán môže žiadosť zamietnuť.

Článok 6

Jednotné povolenie

1. Členské štáty vydávajú jednotné povolenie v jednotnom formáte ustanovenom v nariadení (ES) č. 1030/2002 a uvádzajú v ňom informácie týkajúce sa oprávnenia pracovať v súlade s písmenom a) bodmi 12 a 16 jeho prílohy.

Členské štáty môžu uviesť dodatočné informácie súvisiace s pracovnoprávnym vzťahom štátneho príslušníka tretej krajiny (ako je meno a adresa zamestnávateľa, pracovisko, druh práce, pracovná doba, odmena) v papierovej forme alebo takéto údaje uchovávať v elektronickom formáte, ako sa uvádza v článku 4 nariadenia (ES) č. 1030/2002 a v písmene a) bode 20 prílohy k uvedenému nariadeniu.

2. Členské štáty pri vydávaní jednotného povolenia nevydávajú dodatočné povolenia ako dôkaz povolenia prístupu na trh práce.

Článok 7

Povolenia na pobyt vydané na iné ako pracovné účely

1. Pri vydávaní povolení na pobyt na iné ako pracovné účely v súlade s nariadením (ES) č. 1030/2002 v nich členské štáty uvádzajú informácie súvisiace s oprávnením pracovať bez ohľadu na typ povolenia.

Členské štáty môžu uviesť dodatočné informácie súvisiace s pracovnoprávnym vzťahom štátneho príslušníka tretej krajiny (ako je meno a adresa zamestnávateľa, pracovisko, druh práce, pracovná doba, odmena) v papierovej forme alebo takéto údaje uchovávať v elektronickom formáte, ako sa uvádza v článku 4 nariadenia (ES) č. 1030/2002 a v písmene a) bode 20 prílohy k uvedenému nariadeniu.

2. Pri vydávaní povolení na pobyt v súlade s nariadením (ES) č. 1030/2002 členské štáty nevydávajú dodatočné povolenia ako dôkaz povolenia prístupu na trh práce.

Článok 8

Procesné záruky

1. V prípade zamietnutia žiadosti o vydanie jednotného povolenia, jeho zmenu alebo obnovenie, alebo v prípade jeho odňatia na základe kritérií ustanovených v práve Únie alebo vo vnútroštátnom práve sa v písomnom oznámení uvedú príslušné dôvody.

2. Proti rozhodnutiu o zamietnutí žiadosti o vydanie jednotného povolenia, jeho zmenu alebo obnovenie alebo rozhodnutiu o odňatí jednotného povolenia je možné v dotknutom členskom štáte podať opravný prostriedok v súlade s vnútroštátnym právom. V písomnom oznámení uvedenom v odseku 1 sa spresní, na ktorom súde alebo správnom orgáne sa dotknutá osoba môže odvolať, pričom sa uvedie aj lehota pre toto odvolanie.
3. Žiadosť sa môže považovať za neprípustnú z dôvodu počtu prijímaných štátnych príslušníkov tretích krajín prichádzajúcich z tretích krajín na účely vykonávania zamestnania a na základe toho sa nemusí spracovať.

Článok 9

Prístup k informáciám

Členské štáty **štátnemu príslušníkovi tretej krajiny a budúcemu zamestnávateľovi** jednoduchým spôsobom sprístupnia a na požiadanie poskytujú:

- a) primerané informácie [...]o všetkých dokladoch potrebných na podanie žiadosti;
- b) informácie o podmienkach vstupu a pobytu vrátane práv, povinností a procesných záruk štátnych príslušníkov tretích krajín a ich rodinných príslušníkov.

Článok 10

Poplatky

[...] Členské štáty môžu za vybavovanie žiadostí v súlade s touto smernicou požadovať úhradu poplatkov. Výška poplatkov, ktoré uložil členský štát za spracovanie žiadostí, nesmie byť neprimeraná ani nadmerná.

Práva vyplývajúce z jednotného povolenia

1. Ak sa jednotné povolenie vydalo **v súlade s vnútroštátnym právom**, oprávňuje jeho držiteľa počas obdobia platnosti povolenia minimálne na:
 - a) vstup a pobyt na území členského štátu, ktorý jednotné povolenie vydal, za predpokladu, že držiteľ spĺňa všetky požiadavky na prijatie v súlade s vnútroštátnym právom;
 - b) slobodný prístup na celé územie členského štátu, ktorý jednotné povolenie vydal, v rámci obmedzení ustanovených vo vnútroštátnom práve;
 - c) vykonávanie konkrétnej pracovnej činnosti povolenej v rámci jednotného povolenia v súlade s vnútroštátnym právom;
 - d) to, aby bol držiteľ informovaný o svojich právach spojených s povolením, ktoré mu priznáva táto smernica a/alebo vnútroštátne právo.
2. [...] Členské štáty umožnia držiteľovi jednotného povolenia [...] **zmenu zamestnávateľa. Okrem overenia podmienok prijatia v súlade s vnútroštátnym právom môžu členské štáty podmieniť zmenu zamestnávateľa ktoroukoľvek z týchto podmienok: [...]**

- a) **oznámenie alebo žiadosť príslušným orgánom v dotknutom členskom štáte v súlade s vnútroštátnym právom. Ak sa členské štáty rozhodnú pre postup oznamovania, môžu namietať proti zmene zamestnávateľa do 90 dní odo dňa zaslania úplného oznámenia. Ak sa členské štáty rozhodnú pre postup žiadosti, rozhodnutie o žiadosti prijmú do 90 dní odo dňa podania úplnej žiadosti. V obidvoch prípadoch sa právo držiteľa jednotného povolenia zmeniť zamestnávateľa môže pozastaviť počas uvedenej deväťdesiatdňovej lehoty, kým dotknutý členský štát podľa potreby skontroluje podmienky uvedené v písmenách b) a c) a overí, či sú splnené požiadavky stanovené v práve Únie alebo vo vnútroštátnom práve[...],**
- b) **[...] kontrola situácie na trhu práce a/alebo požiadavka, aby zmena zamestnávateľa nemala za následok zmenu povolania, alebo**
- c) **minimálne obdobie, počas ktorého musí držiteľ jednotného povolenia pracovať pre prvého zamestnávateľa; toto minimálne obdobie nesmie presiahnuť dvanásť mesiacov. Vo výnimočných a riadne odôvodnených prípadoch členské štáty povolia zmenu zamestnávateľa pred uplynutím tohto minimálneho obdobia.**

[...]

3. **[...] Nezamestnanosť sama osebe nie je dôvodom na odňatie jednotného povolenia [...] za predpokladu, že:**
- a) **celkové obdobie nezamestnanosti nepresiahne dva mesiace počas obdobia platnosti jednotného povolenia a**

- b) začiatok a prípadne koniec akéhokoľvek obdobia nezamestnanosti sa oznámi príslušným orgánom dotknutého členského štátu v súlade s príslušnými vnútroštátnymi postupmi. Členské štáty určia, či príslušné orgány informuje štátny príslušník tretej krajiny alebo jeho zamestnávateľ.

Ak nezamestnaný držiteľ jednotného povolenia nájde nového zamestnávateľa počas povoleného obdobia nezamestnanosti, členské štáty môžu podmieniť nástup do nového zamestnania podmienkami uvedenými v odseku 2. V takom prípade členské štáty umožnia držiteľovi jednotného povolenia [...] zdržiavať sa na ich území dovtedy, kým príslušné orgány [...] neposúdia splnenie podmienok uvedených v odseku 2 a prípadne podmienok prijatia v súlade s vnútroštátnym právom, a to aj vtedy, ak [...] uvedené povolené obdobie [...] nezamestnanosti uplynulo.

4. **Odchyľne od odseku 3 môžu členské štáty povoliť držiteľovi jednotného povolenia, aby bol nezamestnaný dlhšie. V takom prípade môžu členské štáty vyžadovať, aby držiteľ jednotného povolenia predložil dôkaz o tom, že má dostatočné prostriedky na to, aby sa uživil bez toho, aby využil systém sociálnej pomoci uvedeného členského štátu, pokiaľ ide o akékoľvek obdobie nezamestnanosti presahujúce obdobie dvoch mesiacov uvedené v odseku 3 písm. a).**

KAPITOLA III

PRÁVO NA ROVNAKÉ ZAOBCHÁDZANIE

Článok 12

Právo na rovnaké zaobchádzanie

1. S pracovníkmi z tretích krajín uvedenými v článku 3 ods. 1 písm. b) a c) sa zaobchádza rovnako ako so štátnymi príslušníkmi členského štátu, v ktorom majú pobyt, pokiaľ ide o:
- a) pracovné podmienky vrátane mzdy, ukončenia pracovného pomeru, ako aj bezpečnosť a ochranu zdravia pri práci;
 - b) slobodu združovania, zapájania sa a členstva v organizácii zastupujúcej pracovníkov alebo zamestnávateľov, alebo v akejkoľvek organizácii, ktorej členovia vykonávajú určité povolanie, vrátane výhod poskytovaných takýmito organizáciami bez toho, aby tým boli dotknuté vnútroštátne ustanovenia o verejnom poriadku a bezpečnosti štátu;

- c) vzdelávanie a **odbornú** prípravu;
- d) uznávanie diplomov, osvedčení a ďalších odborných kvalifikácií v súlade s príslušnými vnútroštátnymi postupmi;
- e) odvetvia sociálneho zabezpečenia vymedzené v nariadení (ES) č. 883/2004;
- f) daňové výhody za predpokladu, že pracovník je na daňové účely v príslušnom členskom štáte vedený ako daňovník;
- g) prístup k tovaru a službám a poskytovanie tovarov a služieb dostupných pre verejnosť vrátane postupov na získanie [...] bývania podľa vnútroštátneho práva; tým nie je dotknutá zmluvná sloboda v súlade s právom Únie a vnútroštátnym právom;
- h) poradenské služby poskytované úradmi práce.

2. Členské štáty môžu obmedziť rovnaké zaobchádzanie:

- a) podľa odseku 1 písm. c):
 - i) obmedzením jeho uplatňovania na tých pracovníkov z tretích krajín, ktorí sú zamestnaní alebo boli zamestnaní a sú evidovaní ako nezamestnaní;
 - ii) vylúčením tých pracovníkov z tretích krajín, ktorí boli prijatí na ich územie v súlade so smernicou 2016/801/EÚ;

- iii) vylúčením študijných a sociálnych grantov a pôžičiek alebo iných grantov a pôžičiek;
 - iv) stanovením osobitných požiadaviek vrátane ovládania jazyka a úhrady poplatkov za štúdium v súlade s vnútroštátnym právom, so zreteľom na prístup k terciárnemu a postsekundárnemu vzdelávaniu a odbornej príprave, ako aj k odbornému vzdelávaniu a príprave, ktoré nie sú priamo spojené s konkrétnou pracovnou činnosťou;
- b) obmedzením práv priznaných pracovníkom z tretích krajín podľa odseku 1 písm. e), no neobmedzením takýchto práv pre pracovníkov z tretích krajín, ktorí sú zamestnaní alebo ktorí boli zamestnaní aspoň šesť mesiacov a sú evidovaní ako nezamestnaní.

Okrem toho členské štáty môžu rozhodnúť o tom, že odsek 1 písm. e) sa v súvislosti s rodinnými dávkami neuplatňuje na štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorým sa povolilo pracovať na území členského štátu na obdobie nepresahujúce šesť mesiacov, na štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí boli prijatí na účely štúdia, **alebo na štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí majú povolenie pracovať na základe víza;**

- c) podľa odseku 1 písm. f), pokiaľ ide o daňové výhody, obmedzením jeho uplatňovania na prípady, v ktorých sa registrované alebo obvyklé miesto pobytu rodinných príslušníkov pracovníka z tretej krajiny, pre ktorých požiadal o dávky, nachádza na území dotknutého členského štátu;

d) podľa odseku 1 písm. g):

- i) obmedzením jeho uplatňovania na tých pracovníkov z tretích krajín, ktorí sú zamestnaní;
- ii) obmedzením prístupu k [...] bývaniu.

- 3. Právom na rovnaké zaobchádzanie podľa odseku 1 nie je dotknuté právo členských štátov odňať alebo zamietnuť obnovenie povolenia na pobyt vydaného v súlade s touto smernicou, povolenia na pobyt vydaného na iné ako pracovné účely alebo akéhokoľvek iného povolenia na zamestnanie v členskom štáte.
- 4. Pracovníci z tretích krajín, ktorí sa sťahujú do tretej krajiny, alebo pozostalí po takomto pracovníkovi, ktorí majú pobyt v tretích krajinách a ktorých práva sú odvodené od tohto pracovníka, dostávajú povinné dávky v starobe, v invalidite a v prípade úmrtia, ktoré sa zakladajú na predchádzajúcom zamestnaní pracovníka a ktoré boli nadobudnuté v súlade s právnymi predpismi uvedenými v článku 3 nariadenia (ES) č. 883/2004, a to za rovnakých podmienok a v rovnakej výške ako štátni príslušníci dotknutých členských štátov, keď sa sťahujú do tretej krajiny.

Článok 13

Monitorovanie, posudzovanie [...], inšpekcie a sankcie

- 1. Členské štáty stanovujú opatrenia na predchádzanie možnému [...] **zneužívaniu** a na **ukladanie sankcií** za porušenia vnútroštátnych ustanovení prijatých podľa článku 12 zo strany zamestnávateľov. [...] Takéto opatrenia zahŕňajú monitorovanie, posudzovanie a prípadné inšpekcie v súlade s vnútroštátnym právom alebo administratívnou praxou.

2. Členské štáty stanovujú pravidlá, pokiaľ ide o sankcie uplatniteľné pri porušení vnútroštátnych ustanovení prijatých podľa článku 12 zo strany zamestnávateľov. Stanovené sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce. [...]
3. Členské štáty zabezpečia, aby útvary zodpovedné za inšpekciu práce alebo iné príslušné orgány, a ak sa tak ustanovuje vo vnútroštátnom práve, [...] **pre** domácich pracovníkov, aj organizácie zastupujúce záujmy pracovníkov mali prístup na pracovisko.

Článok 14

Zjednodušené podávanie sťažností [...]

1. Členské štáty zabezpečia, aby existovali účinné mechanizmy, pomocou ktorých môžu pracovníci z tretích krajín podávať sťažnosti voči svojim zamestnávateľom [...], **a to priamo alebo prostredníctvom tretích strán, ktoré majú v súlade s kritériami ustanovenými ich vnútroštátnym právom oprávnený záujem zabezpečiť dodržiavanie vnútroštátnych ustanovení prijatých podľa tejto smernice, alebo prostredníctvom príslušného orgánu členského štátu, ak sa tak ustanovuje vo vnútroštátnom práve.**
2. Členské štáty zabezpečia, aby sa tretie strany [...], ktoré majú v súlade s kritériami stanovenými ich vnútroštátnym právom oprávnený záujem na zabezpečení **dodržiavania vnútroštátnych ustanovení prijatých podľa tejto smernice**, mohli so súhlasom pracovníka z tretej krajiny zapojiť v jeho mene alebo na jeho podporu do akéhokoľvek [...] **správneho alebo občianskoprávneho konania** zameraného na presadzovanie dodržiavania **vnútroštátnych ustanovení prijatých podľa tejto smernice.**

3. Členské štáty zabezpečia, aby mali pracovníci z tretích krajín rovnaký prístup ako štátni príslušníci členského štátu, v ktorom majú pobyt, pokiaľ ide o **opatrenia na ochranu proti prepusteniu alebo inému nepriaznivému zaobchádzaniu zo strany zamestnávateľa v reakcii na sťažnosť v danom podniku alebo akékoľvek súdne konanie zamerané na presadzovanie dodržiavania vnútroštátnych ustanovení prijatých podľa tejto smernice. [...]**

KAPITOLA IV

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 15

Priaznivejšie ustanovenia

1. Táto smernica sa uplatňuje bez toho, aby boli dotknuté priaznivejšie ustanovenia:
 - a) práva Únie vrátane dvojstranných a mnohostranných dohôd medzi Úniou alebo Úniou a jej členskými štátmi na jednej strane a jednou alebo viacerými tretími krajinami na druhej strane, a
 - b) v dvojstranných alebo mnohostranných dohodách medzi jedným alebo viacerými členskými štátmi a jednou alebo viacerými tretími krajinami.
2. Touto smernicou nie je dotknuté právo členských štátov prijať alebo zachovať priaznivejšie ustanovenia pre osoby, na ktoré sa vzťahuje.

Článok 16

Informovanie verejnosti

Každý členský štát jednoduchým spôsobom sprístupní širokej verejnosti pravidelne aktualizovaný súbor informácií:

- a) týkajúcich sa podmienok prijímania štátnych príslušníkov tretích krajín na jeho územie a podmienok ich pobytu na jeho území na účely vykonávania práce;

- b) o všetkých dokladoch potrebných k žiadosti;
- c) o podmienkach vstupu a pobytu vrátane práv, povinností a procesných záruk štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí patria do rozsahu pôsobnosti tejto smernice.

Článok 17

Podávanie správ

1. Komisia pravidelne, a prvýkrát najneskôr [...], predkladá Európskemu parlamentu a Rade správu o uplatňovaní tejto smernice v členských štátoch a navrhuje zmeny, ktoré považuje za potrebné.
2. Členské štáty každý rok, a prvýkrát najneskôr [...], poskytnú Komisii (Eurostatu) štatistické údaje o počte štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorým bolo udelené jednotné povolenie počas predchádzajúceho roka, v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 862/2007²². Tieto štatistické údaje sa týkajú referenčných období jedného kalendárneho roka, členia sa podľa **občianstva, dĺžky platnosti povolenia, pohlavia a veku a prípadne povolaní [...]** a zasielajú sa do šiestich mesiacov od skončenia referenčného obdobia.

²² Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 862/2007 z 11. júla 2007 o štatistike Spoločenstva o migrácii a medzinárodnej ochrane, ktorým sa zrušuje nariadenie Rady (EHS) č. 311/76 o zostavovaní štatistík zahraničných pracovníkov (Ú. v. EÚ L 199, 31.7.2007, s. 23).

Článok 18

Transpozícia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s [...] článkom 3 ods. 2 písm. f), článkom 4 [...] **ods. 2 [...]** a **4**, článkom 5 ods. 2 **prvým a druhým** pododsekom, **článkom 7 ods. 1**, článkom 9, **článkom 10**, článkom 11 ods. 2 až 4, [...], článkom 13, článkom 14 a článkom 16 do [dvoch rokov od nadobudnutia účinnosti]. Znenie týchto opatrení bezodkladne oznámia Komisii.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Takisto uvedú, že odkazy v platných zákonoch, iných právnych predpisoch a správnych opatreniach na smernicu zrušenú touto smernicou sa považujú za odkazy na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze a jeho znenie upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných opatrení vnútroštátneho práva, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 19

Zrušenie

Smernica 2011/98/EÚ uvedená v prílohe I, časti A sa zrušuje s účinnosťou od [deň nasledujúci po dátume uvedenom v článku 18 ods. 1 prvom pododseku tejto smernice] bez toho, aby boli dotknuté povinnosti členských štátov týkajúce sa lehôt na transpozíciu smernice uvedenej v prílohe I, časti B do vnútroštátneho práva.

Odkazy na zrušenú smernicu sa považujú za odkazy na túto smernicu a znejú v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe II.

Článok 20

Nadobudnutie účinnosti a uplatňovanie

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 1, článok 2 [...], článok 3 ods. 1, článok 3 ods. 2 písm. a) [...] až e) [...] a h) až l) [...], článok 3 ods. 3 a 4, článok 4 [...] ods. 1, 3 a [...] 5, článok 5 ods. 1, 2 posledný pododsek, ods. 3 a 4, článok 6, článok 7 ods. 2, článok 8 [...], článok 11 ods. 1, článok 12 [...] a článok 15 sa uplatňujú od [deň nasledujúci po dátume uvedenom v článku 18 ods. 1 prvom pododseku].

Článok 21

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom v súlade so zmluvami.

V Bruseli

Za Európsky parlament

predseda/predsedníčka

Za Radu

predseda/predsedníčka

Časť A

**Zrušená smernica
(podľa článku 19)**

Smernica Európskeho parlamentu a Rady
2011/98/EÚ
(Ú. v. EÚ L 343, 23.12.2011, s. 1)

Časť B

Zoznam lehôt na transpozíciu do vnútroštátneho práva (podľa článku 19)

Smernica	Lehota na transpozíciu
2011/98/EÚ	25. decembra 2013

TABUĽKA ZHODY

Smernica 2011/98/EÚ	Táto smernica
Článok 1	Článok 1
Článok 2 [...]	Článok 2 [...]
Článok 3 [...]	Článok 3 [...]
Článok 4 ods. 1, prvá a druhá veta [...]	Článok 4 ods. 1, prvá a druhá veta [...]
Článok 4 ods. 1 tretia veta	Článok 4 ods. 2
Článok 4 ods. 2	Článok 4 ods. 3
Článok 4 ods. 3	–
–	Článok 4 ods. 4 [...]
Článok 4 ods. 4	Článok 4 ods. 5 [...]
Článok 5	Článok 5
Článok 6	Článok 6
Článok 7	Článok 7
Článok 8	Článok 8
Článok 9	Článok 9 písm. a)
–	Článok 9 písm. b)
Článok 10	Článok 10
Článok 11	Článok 11 ods. 1
–	Článok 11 ods. 2 až 4
Článok 12	Článok 12
–	Článok 13
–	Článok 14
Článok 13	Článok 15
Článok 14	Článok 16 písm. a)

Smernica 2011/98/EÚ	Táto smernica
–	Článok 16 písm. b) a c)
Článok 15	Článok 17
Článok 16	Článok 18
–	Článok 19
Článok 17	Článok 20
Článok 18	Článok 21
–	Príloha I
–	Príloha II